

Folketingets Skatteudvalg

København, den 29. marts 1993

Lovforslag nr. L 80 – Omkostningsdækning i skattesager

Den gældende lov om omkostningsdækning giver alene adgang til omkostningsdækning af udgifter, der vedrører domstolsbehandling. Lovforslag L 80 udvidede i sin oprindelige form denne omkostningsdækning til også at omfatte udgifter i forbindelse med klage til skatteankenævn og Landsskatteretten. Skatteministeriets ændringsforslag til andenbehandlingen betyder, at der alene ydes tilskud til dækning af udgifter ved domstolene og Landsskatteretten.

Selv om der gives omkostningsdækning, vil en skattesag altid medføre reelle meromkostninger for en skatteyder, også selv om sagen vindes 100 pct. Det er derfor efter vor opfattelse ud fra en retssikkerhedsmæssig betragtning betænkeligt, at forslaget med det stillede ændringsforslag kun giver adgang til omkostningsdækning i det fåtal af sager, der ender ved Landsskatteretten eller eventuelt domstolene, og da kun for de udgifter, der afholdes ved disse instanser.

Langt hovedparten af alle skattesager afgøres endeligt hos de kommunale skatteforvaltninger, ligesom der afsluttes langt flere klagesager hos skatteankenævnene end hos de højere instanser, Landsskatteretten og domstolene.

Hensynet til retssikkerheden tilsiger således, at der gives omkostningsdækning i alle skattesager, herunder også skattesager, der afgøres endeligt hos de kommunale skatteforvaltninger.

Rådgivere, der involveres i skattesager for deres klienter, vil altid bestræbe sig på at afslutte en sag med et tilfredsstillende resultat så tidligt som muligt i sagsforløbet. Herved begrænses dels omkostningerne til sagkyndig bistand og dels de øvrige omkostninger og bekymringer, der følger med, at der rejses en skattesag. Disse hensyn medfører naturligt, at

alle relevante oplysninger fremskaffes tidligst muligt i sagsforløbet. Dette vil samtidig medføre en hensigtsmæssig sagsbehandling, hvor flest mulige sager afsluttes hos de kommunale skatteforvaltninger eller eventuelt for skatteankenævnene med en mindre belastning af klagesystemet til følge.

Den gældende lov med de nu foreslåede ændringer tilskynder ikke til denne hensigtsmæssige sagsbehandling, idet der som nævnt udelukkende gives tilskud til omkostninger, der vedrører sagsbehandlingen hos Landsskatteretten eller hos domstolene.

Det forekommer i særlig grad beklageligt, at første led i klagerækkefølgen ikke behandles på lige fod med de efterfølgende klageinstanser. Hensynet til borgernes retssikkerhed, hensynet til en hensigtsmæssig sagsbehandling, hvor alle oplysninger og anbringender fremkommer så tidligt som muligt, og hensynet til at begrænse antallet af klagesager taler alt sammen for at indføre omkostningsdækning ved alle instanser.

I bemærkningerne til ændringsforslaget til L 80 er det bl.a. anført, at sagsbehandlingen ved skatteankenævnene er af en sådan karakter, at det normalt ikke er nødvendigt for klageren at afholde særlige udgifter til sagkyndig bistand, og at det med ændringsforslaget opnås, at borgerne ikke tilskyndes til unødigt at søge sagkyndig bistand i administrative klagesager.

Som tidligere nævnt medfører enhver skattesag reelle meromkostninger for den pågældende skatteyder. Dette gælder også sager, hvor der ydes sagkyndig bistand. Omkostningsdækning vil højst medføre, at udgifterne reduceres til ca. 50 pct. Der er derfor ingen grund til at antage, at skatteydere vil benytte sagkyndig bistand, medmindre dette er nødvendigt.